

FAQ

1. Waaruit bestaat de Europese Verordening 183/2005 ?

Deze nieuwe Verordening bepaalt de voorschriften voor diervoederhygiëne. Alle verschillende activiteiten in de diervoederketen worden onderverdeeld in twee categorieën die moeten voldoen aan verschillende voorschriften. De primaire productie van diervoeders moet voldoen aan de voorschriften van de bijlage I van de verordening en de activiteiten die geen betrekking hebben tot de primaire productie moeten in het bijzonder in overeenstemming zijn met de bijlage II. De veehouders moeten eveneens voldoen aan de bijlage III voor het voeren van hun dieren.

Deze Verordening stelt ook de voorschriften vast op het gebied van de erkenning, het principe van de financiële waarborg voor de sector, het principe van de goede praktijken en de maatregelen omtrent import-export van diervoeders.

2. Op wie heeft de Europese Verordening 183/2005 betrekking ?

De Verordening 183/2005 is bestemd voor de operatoren die activiteiten uitoefenen in de diervoedersector vanaf de primaire productie tot het in de handel brengen, de voeding van voedselproducerende dieren (gebruik), en de import en export van diervoeders met derde landen.

De verordening is niet bedoeld voor de personen die de volgende activiteiten uitoefenen:

De particuliere huishoudelijke productie van diervoeders voorafgaand aan het voeren van :

- dieren bestemd voor eigen particuliere consumptie ;
- niet voedselproducerende dieren;

alsook het voeren van hierboven genoemde dieren.

De rechtstreekse levering, op plaatselijk niveau, van kleine hoeveelheden primaire producten door de producent aan de lokale exploitanten.

De detailhandel in voeder voor gezelschapsdieren.

IN HET BIJZONDER :

2.1 Valt een veehouder die geen diervoeders produceert onder het toepassingsgebied van de Verordening ?

Ja, de verordening heeft betrekking op het voeren van voedselproducerende dieren. De veehouders moeten in dat verband de Bijlage III van de verordening toepassen betreffende de goede praktijken op het vlak van de voeding van dieren.

2.2 Heeft de Verordening ook betrekking op de vervoerders van de diervoeders ?

Ja, de vervoerders, ook wanneer ze heel occasioneel diervoeders vervoeren, moeten de nieuwe wetgeving toepassen en zich laten registreren bij het FAVV door contact

op te nemen met de PCE. In voorkomend geval moeten ze, naargelang de aard van de vervoerde diervoeders, zich laten registreren of erkennen bij het Agentschap.

2.3 Valt een bedrijf waar diervoeders worden bewaard zonder dat het bedrijf hiervan eigenaar is, onder het toepassingsgebied van de Verordening ?

Ja, de opslag van diervoeders, tijdelijk of uitzonderlijk, moet in overeenstemming zijn met de voorschriften hernoemen in de verordening. Namelijk, voor primaire producten is de bijlage I van toepassing en voor de rest is de bijlage II + HACCP principes van toepassing. Deze bedrijven moeten zich laten registreren bij het FAVV en indien nodig, in het bezit komen van een erkenning of toelating van het FAVV afhankelijk van de aard van de bewaarde diervoeders.

2.4 Heeft de Verordening betrekking op de mobiele mengers, handelaars en heerverkopers van diervoeders ?

Ja, al deze activiteiten i.v.m. de productie of handel in diervoeders maken deel uit van de definitie van exploitant van de diervoedersector.

Handelaars die actief zijn als tussenpersonen zonder de producten in hun fysiek bezit te hebben, moeten enkel de voorschriften i.v.m. de traceerbaarheid toepassen.

2.5 Heeft de Verordening betrekking op de voeders voor gezelschapsdieren ?

Ja, de verordening heeft betrekking op de voeders voor gezelschapsdieren, met uitzondering van de detailhandel aan particulieren en het voederen van gezelschapsdieren.

3. Vanaf wanneer spreekt men van “exploitanten van diervoederbedrijven” ?

De Verordening 183/2005 verduidelijkt dat “de exploitanten van diervoederbedrijven en veehouders alleen diervoeders betrekken en gebruiken van inrichtingen die in overeenstemming met deze verordening zijn geregistreerd en/of erkend.”

Hieruit wordt dus verstaan dat elke productie die eventueel in het diervoeder zou kunnen terechtkomen, beschouwd wordt als een diervoederbedrijf. Zoniet kunnen de operatoren van de sector deze producten niet kopen.

Voorbeeld : een mijnbouwbedrijf waarvan slechts een klein deel van de productie in de diervoedersector terecht komt, moet beschouwd worden als een diervoederbedrijf.

4. Wat omvat het concept primaire productie van diervoeders ?

De primaire productie is de productie van **landbouwproducten**, daaronder met name begrepen het telen, het oogsten, het melken, het fokken van dieren (voor het slachten), of het vissen, waarmee uitsluitend producten worden verkregen die geen andere handelingen na de oogst, verzameling of vangst ondergaan dan een **eenvoudige fysieke behandeling**.

Dit begrip wordt beperkt tot de landbouwproducten, de extractie van mineralen door een mijnbouwbedrijven mag bijvoorbeeld niet geassimileerd worden met de primaire productie.

Dit concept omvat eveneens de volgende samenhangende handelingen :

- het vervoer, de opslag en het hanteren van primaire producten op de productieplaats ;
- het vervoer met het oog op de aflevering van primaire producten van de productieplaats naar een inrichting ;
- het mengen van voeder uitsluitend voor gebruik op het eigen bedrijf, zonder gebruikmaking van toevoegingmiddelen of voormengsels van toevoegingmiddelen, met uitzondering van inkuiladditieven.

5. Wat wordt verstaan onder “eenvoudige fysieke behandeling” ?

Dit betreft handelingen die weinig risico's inhouden zoals het reinigen, verpakken, opslaan, natuurlijk drogen, koud persen op het bedrijf, het inkuilen...

Tegenvoorbeelden zijn kunstmatig drogen, malen, extrusie,...

6. Maakt het gebruik van aanvullende diervoeders deel uit van de primaire productie ?

Het gebruik van een aanvullend diervoeder door een veehouder voor zijn exclusieve behoeften wordt beschouwd als de primaire productie van diervoeders.

Het gebruik, op het bedrijf, van additieven of voormengsels (met uitzondering van inkuiladditieven), wordt niet meer beschouwd als primaire productie. De etikettering van voeders is een primordiaal element voor het onderscheiden van de aard van de voeders (voormengsel, samengesteld voeder,...).

7. Wat is het onderscheid tussen de operaties/handelingen waarop de bijlage I van de verordening 183/2005 van toepassing is en deze waarop de bijlage II van de verordening 183/2005 van toepassing is met betrekking tot het vervoer, de opslag en de hantering van primaire producten ?

De vervoers-, opslag- en hanteringsactiviteiten van primaire producten tussen de productieplaats en een andere inrichting worden beschouwd als activiteiten die nauw samenhangen met de primaire productie en vereisen de toepassing van de bijlage I..

Vanaf het moment dat de primaire producten aan een andere inrichting werden afgeleverd, zou elke andere hantering of vervoer niet meer kunnen beschouwd worden als primaire productie en dit brengt dus de toepassing van de bijlage II met zich mee.

8. Hoe moeten bedrijven bewijs leveren dat de HACCP principes worden toegepast overeenkomstig het artikel 7 van de Verordening 183/2005 ?

In afwachting van een harmonisatie op Europees niveau, zal het bewijs van de toepassing van de HACCP principes moeten geleverd worden in de vorm van een geschreven document waarin wordt aangetoond dat beraad is gepleegd over de uit

te voeren controles en zich hiervoor te baseren op de identificatie van de risico's. Een productieschema is noodzakelijk om de gevaren te lokaliseren en de te controleren kritieke punten te bepalen. Er moet eveneens het bewijs geleverd worden dat de controles zijn uitgevoerd en dat opvolging is gegeven aan eventuele non-conformiteiten.

Bovendien zal een geschreven procedure de dynamiek van de HACCP principes moeten verzekeren en de compleetheid en efficiëntie van het systeem permanent garanderen. Het klachtenregister is een interessante basis voor de identificatie van de zwakke punten van de huidige controlevoorzieningen.

9. Moet een erkend of geregistreerd bedrijf dat voldeed aan de voorwaarden van de Richtlijn 95/69/EG de erkenningprocedures nog eens herhalen in het kader van de nieuwe verordening 183/2005 ?

Nee, oude erkenningen of registraties die vroeger zijn afgeleverd op basis van de richtlijn 95/69/EG (omgezet in het KB van 30 oktober 1998) zullen automatisch worden omgezet in nieuwe erkenningen en toelatingen overeenkomstig het KB van 16 januari 2006 besluit tot vaststelling van nadere regels van de erkenning, toelating en voorafgaande registraties afgeleverd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen.

Exploitanten die starten met een activiteit waarvoor een erkenning of toelating is vereist, zullen de nieuwe procedure vastgelegd in het KB van 16 januari 2006 moeten volgen.

10. Waarom nationale gidsen voor goede praktijken opstellen ?

De nationale gidsen voor goede praktijken worden opgesteld door sectorale verenigingen in samenwerking met het FAVV dat ook instaat voor de goedkeuring ervan. De gidsen dienen om de oprichting van een autocontroleplan door de bedrijven van de sector te vereenvoudigen. Het gebruik ervan is niet verplicht. In de diervoedersector is de gids autocontrole sinds december 2005 goedgekeurd door het FAVV.

De operatoren die de eerste stappen zetten om hun autocontroleplan, gebaseerd op de nationale gids overeenkomstig het KB van 14 november 2003 besluit betreffende autocontrole, meldingsplicht en traceerbaarheid in de voedselketen, te laten goedkeuren, kunnen van financiële voordelen genieten. Deze maatregel is gebaseerd op een vertrouwensrelatie in het autocontrolesysteem van deze bedrijven, die toelaten dat het FAVV hier minder controles moet verrichten.

11. Worden gidsen voor goede praktijken opgesteld op Europees niveau ? Wat is hun invloed ?

De verordening 183/2005 voorziet dat de Europese en nationale gidsen gelijktijdig kunnen bestaan. Het gebruik van de gidsen gebeurt op vrijwillige basis, het bedrijf kan kiezen welke gids het meest eenvoudig lijkt voor het invoeren van de autocontrole. De kans bestaat dat een bedrijf een nationale gids van een ander land verkiest.

Het invoeren van een autocontroleplan, op basis van een Europese gids, op basis van een nationale gids van een ander land of op basis van een persoonlijke ervaring, indien deze voldoet aan de wettelijke voorwaarden op het gebied van autocontrole, geeft geen toegang tot de financiële voordelen. Enkel de nationale gids volgen kan financiële voordelen opleveren.

12. Waaruit bestaan de financiële waarborgen uit de Verordening 183/2005 ?

De Verordening voorziet dat de exploitanten van de bedrijven verantwoordelijk zijn voor elk overtreding op de wetgeving die van toepassing is op het vlak van de veiligheid van diervoeders.

Daarom worden de exploitanten verzocht, met uitzondering van de primaire sector, om financiële waarborgen voor te leggen die alle kosten dekken wanneer de exploitant zou verantwoordelijk worden geacht als rechtstreeks gevolg van een terugtrekking uit de handel, behandeling en/of vernietiging van diervoeders, dieren en hiervan afgeleide voedingsmiddelen.

Als hulp voor de beoogde sectoren, heeft de Commissie hierover een studie uitgevoerd op basis van grote crisissen die zich in Lidstaten hebben voorgedaan (BSE in Groot-Brittannië, dioxines in België,...). Op basis van deze studie en diverse andere analyses, zal de Commissie aanbevelingen doen i.v.m. de vorm die deze financiële waarborgen zouden kunnen aannemen.

13. Betreffende het KB van 21/02/2006, is de bijlage IV van toepassing op operatoren die als kritiek beschouwde voeders kopen of vervaardigen voor hun eigen dieren ?

België heeft uit ervaring nationale specifieke maatregelen genomen omtrent bepaalde categorieën van als kritiek beschouwde voeders.

In de bijlage IV van het KB van 21 februari 2006 besluit tot vaststelling van de voorwaarden inzake erkenning en toelating van inrichtingen in de diervoedersector worden de toelatingsvoorwaarden bepaald voor het in de handel brengen van deze als kritiek beschouwde voeders. Een exploitant van de diervoedersector moet echter wel voldoen aan de specifieke voorwaarden van de voornoemde bijlage indien hij als kritiek beschouwde diervoeders koopt bij een verkoper (buitenland) die geen toelating heeft.